

Een nieuwe spirit.

Pinksteren is het feest van de geest. Geest kun je duiden als iets mysterieus. Geesten kun je niet zien. Ze hebben geen lichaam. Geesten manifesteren zich op velerlei manieren: als spookbeelden in je hoofd dat zijn die geesten die spoken. Je hebt verwarde geesten dan hebben we vaak over slimme mensen die sublieme uitvindingen doen of tot wonderbaarlijke dingen in staat zijn. Je hebt goede geesten en kwade geesten; geesten alom.

De Geest van Pinksteren kun je ook niet zien. We verbeelden hem als vurige tongen, als een duif, als een wind die waait, omdat wij mensen graag werken met beelden.

De Geest van Pinksteren is een geest die zoals we hoorden in de openingsgedachte ons nieuwe energie, nieuwe kracht geeft en ons doet leven op een andere manier, op een ander ritme want wie zich overgeeft aan Die Geest is verloren. Hij verandert jouw leven, hij verandert jouw ritme. Durf je, durven wij ons daaraan over te geven en durf je daar waar het ritme verstoord wordt je over te geven aan die Geest die jou kan helpen je ritme te hervinden?

De Geest van Pinksteren is enerzijds een verstoorder van jouw dagelijks ritme omdat hij een andere kant op beweegt en enerzijds een steun, een troost en houvast in onzekere tijden als het ritme ruw verstoord wordt.

Want wij mensen, wij houden van ritme' in ons leven. Het dagelijks ritme van opstaan, eten, bezig zijn en weer slapen. Ons leven is vaak dan ook een aangename afwisseling van ups en downs, van werken en ontspannen, van dag en nacht ...

een cadans waarin we vaak vrolijk, opgelucht en dansend vooruitgaan in ons leven.

Soms en dat probeert die Geest van Pinksteren is het goed dat ons ritme ook eens wordt opgeschud. Dat door de cadans, dat ritme, ons vaste patroon eens stevig de wind waait. Een wind die de stoflaag eraf blaast en nieuwe elan geeft en nieuw spirit, geestdrift want ook dat heeft iedere mens nodig om niet te verzanden in vastgeroeste patronen waardoor het nieuwe of vernieuwingen geen kans krijgen. De wereld, ons leven is geen statisch gebeuren maar een dynamische gebeuren in een steeds sneller veranderende wereld.

Soms kan het gebeuren dat het ritme in ons leven ook wel eens stil valt door gebeurtenissen, ervaringen, fijne en nare, waardoor het lijkt alsof er enkel nog downs zijn, en een tegenslag ons helemaal dreigt te verlammen. Die 'tegen'-slagen slaan ons uit ons ritme, uit ons gewone doen.

Angst, verdriet en stille tranen zorgen ervoor dat we ons opsluiten, dat we stilvallen en de cadans van ons leven verliezen.

Je ziet nog wel hoe anderen dansen en genieten van de ritmes, je wil eigenlijk wel meedoen maar je zit aan de kant, opgesloten in jezelf en het wordt steeds moeilijker om de stap opnieuw te wagen op de dansvloer van het leven weer op te stappen.

Zo was het ook met de eerste leerlingen van Jezus. Ze waren in een enorm enthousiasme met Hem meegegaan, ze hadden een nieuw ritme gevonden in Zijn woorden en handelen en dat ritme liet hen niet meer los.

Het was een aanstekelijk ritme geweest dat honderden mensen in beweging bracht, een nieuw ritme ook dat hen ongebaande wegen deed gaan.

Maar na zijn kruisdood, leek het allemaal een maat voor niks, Ontgoocheld, angstig en verloren hadden ze zich opgesloten ergens in een bovenzaal in Jeruzalem.

Jezus' ritme zat nog in hun achterhoofd,
maar heel, heel ver weg...

En toen kwam Pinksteren,
als een donderslag bij heldere hemel,
als een onweerstaanbaar, bekend ritme dat hen wakker blies.
Het ritme van de grote 'Smid'
het ritme dat je hoort als het ijzer heet is,
een ritme waar de vonken van afspringen:
de komst van de Geest !

Mag het ons ook gegeven zijn dat we geraakt worden door die Geest van Pinksteren, dat we be-geest-erd worden door de geest-kracht van Jezus.

Dat ook wij opnieuw en met een nieuwe elan in vuur en vlam staan voor zijn boodschap van liefde en dat wij ...in vreugde en verdriet , in goede en minder goede omstandigheden, die vernieuwende geest durven toelaten opdat er een nieuwe beweging op gang kan komen in ons leven.

Dat waar we vastgeroest zitten in vaste patronen nieuwe wegen durven gaan en waar we angstig en lamgeslagen langs de weg zitten we de spirit krijgen en de kracht om weer vooruit te kijken. Dat wij, ieder op haar of zijn eigen plek en eigen

wijze die nieuwe geest mogen ervaren, voelen, bespeuren in onszelf en in mensen om ons heen die daar uiting aangeven.

Dat we het mogen bespeuren: Een nieuw ritme, een nieuwe cadans, een nieuwe spirit, een beweging vooruit waar onze samenleving, onze wereld, onze kerk en ja ook onze eigen Jongerenkerk en wellicht ook ieder van ons persoonlijk vaak op zitten te wachten.

Mag Pinksteren zo een feest zijn van een nieuw elan, een nieuw ritme, een nieuwe geest, een weg vooruit.

Dat het zo mag zijn!